

21. A hdyž bě Pawol so wotwolał, zo by zakhowany byl za rozsudženje Augusta,* prikazach jeho zakhować, hač bych jeho pósłal ke kejžorej.

22. Agrippa pak rjekny k Festej: Tež ja bych cheyl (toho) čłowjeka slyšeć. (A wón) rjekny: Jutře budžeš jeho slyšeć.

23. Nazajtra pak, hdyž Agrippa a Bernice z wulkej pychu přińdžeštaj a do posluchańje zastupištaj z tribunami a přenimi mužemi města, bu na Festowy rozkaz Pawol přiwjedzeny.

24. A Festus praji: Kralo Agrippa a wšitecy mužowje, kotřiž tu z nami sće, (tu) widziće toho, kotrehož dla mje cyly židowski lud w Jeruzalemje namolwješe, žadajo a wolajo, zo wón njesmě dlěje žiwy być.

25. Ale ja spóznach, zo njeje nič smjerće hódneho činil. Dokelž pak sam k Augustej so wotwola, wotmyslich sebi jeho (tam) pósłac.

26. A nimam wo nim, štož bych wěsteho (swojemu) knjezej napisal. Tohodla sym jeho před was přiwjedl, a wosebje před tebe, kralo Agrippa, zo bych po wuprašenju měl, štož bych napisal.

27. Přetož njerozomne zda so mi być, jateho pósłac a jeho winy njewoznamjenic.

STAW XXVI.

Pawol zamołwja před Agrippu swoju wěc, powědajo po rjedže swoje wobroćenje a dopokazujo, zo je pod Božim zakitom Židam a pohanam předował, wotmołwja Festej, kiž bě prajił, zo pře mnohu wučenosć blazni, a přeje, zo bych wšitecy křesćenjo byli. Agrippa praji, zo by so pušćic móhl, hdy by na kejžora so njewotwolał.

Agrippa pak rjekny k Pawolej: Dowola so tebi, zo by sam za sebje řečal. Tuž poča Pawol, wupřestrěwši ruku, zamołwjenje dawać.

2. Mam so za zbožowneho, zo směm wo všim, čohož dla sym wobskorženy

wot Židow, před tobu, kralo Agrippa, džensa so zamołwjeć,

3. Wosebje dokelž ty wšitko wěš, kajke su naložki a prašenja pola Židow; tohodla prošu će, slyš mje sčerpnje.

4. A tak moje žiwjenje wot mlodosće, kajke je bylo wot spočatka mjez mojim narodom w Jeruzalemje, znaja wšitecy Židza,

5. A wědza doprjedy (hdy bych swědčić cheyli), zo sym wot spočatka po najkrućišej wučbje našeho nabožnistwa* žiwy byl, jako farisej.

6. A nětko stoju sudej poddaty dla nadžije slubjenja,* kotrež je wot Boha našim wóteam so stalo,

7. Kotrež naše dwanaće splahow, wodno a w noey služicy, docpěć so nadžije; dla tuteje nadžije sym wobskorženy wot Židow, o kralo.

8. Čohodla ma so pola was za nje wěrjomne, zo Bóh mortwych zbudža?

9. Tež ja drje měnjach, zo dyrbyju přećiwo mjenej Jězusa Nazarethskeho wjele napřećiwneho činić;

10. Štož sym tež činil w Jeruzalemje, a mnohich swjatych sym ja w jastwach zawrěl, polnomóc wot wyššich měšnikow dóstawši; a hdyž buchu morjeni, sym přiwdal (swój) hlós. Wyše 8, 3.

11. A we wšěch synagogach často jich khostajo, nućach jich, zo bych (Jězusa) hanili, a bóle rozzlobiwši so na nich přescěhach jich hač do wukrajnych městow.

12. Hdyž w tom (wotmysle) do Damaska džěch z polnomocu a poručenjom wot wyššich měšnikow, Wyše 9, 2.

13. Widzjach, o kralo, připolndnu na puću, kak swětlo z njebjes, jasniše dyžli slónce, mje wobswětli, a tych, kotřiž ze mnu běchu.

14. A hdyž běchmy wšitecy k zemi padnyli, zaslyšach hlós, kotryž mi praješe w hebrejskej řeči: Saulo, Saulo, što

21. Augustus, t. r. přenadobny, bě přimjeno abo titl kóždého romskeho kejžora; tehdy běše Augustus Nero.

XXVI. 5. Farisejowje běchu w dopjelńenju Mójzesoweho zakonja krući, wosebje přećiwo sadducejskej sekće. — 6. t. j. nadžija na slubjeného Messiasa.